

Sociální trojčlennost (7): Esoterické aspekty trojčlennosti

Ratmír Zoubek

Až dosud byly uvedeny převážně zevní, pozemské, exoterní aspekty sociální trojčlennosti. Je tu i mnoho aspektů esoterických Zmiňme se alespoň o jednom z nich:

V článku kulturním vyžívá člověk své vztahy k vyšším světům. Uskutečňuje přitom podněty, kterých se mu dostalo v duchovním světě před narozením, resp. před početím, tedy v době mezi poslední smrtí a posledním narozením.

V článku právním vyžívá člověk své vztahy k druhým lidem. Je to článek ryze pozemský, bez přímého vztahu k duchovním světům. (Pokud člověk člověka miluje, je to nejvyšší duchovní ctností. Není pak zapotřebí paragrafů, policistů ani soudů. Pokud člověk člověka nenávidí a chová se k němu nepřátelsky, přijdou eventuálně ke slovu paragrafy. To pak však již není záležitostí duchovní, nýbrž záležitostí pozemskou.)

V článku ekonomickém vyžívá člověk své vztahy k nižším přírodním říším. Při dělbě práce slouží přitom svým bližním. Je to určitým způsobem příprava na život po smrti.

Závěr

Hlavní myšlenky této stati mám z Rudolfa Steinera (v malé míře i od jeho žáků). Ilustrující příklady a stylizací většinou nikoli. Protože impuls sociální trojčlennosti je vším jiným než šablonou, než nějakým standardním receptem „pro všechny časy“, musí se podněty Rudolfa Steinera aplikovat na současnou dobu způsobem spíše tvůrčím než dogmatickým. To ovšem v sobě vždy skrývá nebezpečí spekulativní libovůle. Můžeme podlehnout pokušení uplatňovat nějaké vlastní oblíbené představy jakoby „tvůrčí metamorfózu trojčlennosti“ a to nás může zavést velice daleko od toho, co dal Rudolf Steiner jako podněty pro sociální trojčlennost.

Rudolf Steiner nedal svá sdělení o sociální trojčlennosti jako nějakou vyspekulovanou utopii, která by se měla lidstvu vnutit, nýbrž jako něco, po čem společnost podvědomě touží, čím je těhotná, aniž si to uvědomuje. Kdo chce napomáhat sociální trojčlennosti, musí se podobat porodní babičce, která usnadňuje porod, ale nenapadne ji ani ve snu soustružit nějak dítě podle vlastních oblíbených představ. –

Ten „porod“ měl přijít již dávno, že nepřišel, nebo jen částečně, to stálo lidstvo moře krve a slz. Dnes není „za pět minut dvanáct“. Dnes je 72 let po „dvanácté“.